

A szabványosítást illetően minden kormányközi szervezet elismeri az ISO (*International Organization for Standardization* = Nemzetközi Szabványosítási Szervezet) felelősségét, de e szervezetek és tagországok sokat tehetnek a szabványosítási igények időbeni jelzése, ill. a szabványok elfogadása terén. A legjelentősebb aktivitást e téren az UNESCO (UNISIST) fejt ki, nagymértékben együttműködve többek közt a FID-del és az IFLA-val. E tevékenység még csak a kezdet a nemzetközi szabványosítást illetően, de biztató alapokat nyújt.

E nagyszámú és költséges kormányközi aktivitásból ma még nehéz volna kézzelfogható előnyöket származtatni, de nem lehet vitás, hogy az első gyümölcsök a közeli jövőben beérnek. Ehhez azonban a jelenleginél szilárdabb kapcsolatok kellene a nemzetközi testületek, az egyes országok illetékes vezető szervei és a gyakorló könyvtárosok, dokumentátorok közt.

/GRAY, J.: Inter-governmental developments in scientific and technical information = Aslib Proceedings, 28. köt. 1. sz. 1976. p. 2-7./

(Sárdy Péter)

IFLA/UNESCO szeminárium

Az IFLA 1976. augusztus 23–28. között, Lausanneban (Svájc) rendezi meg 42. közgyűlését. Ezt megelőzi az IFLA/UNESCO A nemzeti könyvtárak szerepe a nemzetközi információcserében c. szemináriuma. Ezen a megbeszélés alapját a nemzeti könyvtárak igazgatóinak 1975. augusztusában Oslo-ban tartott konferenciájára benyújtott, a fejlődő és a fejlett országok nemzeti könyvtárainak a NATIS keretén belül betöltött szerepével foglalkozó tanulmány képezi.

További felvilágosítás: Secretariat IFLA, P. C. Box 9128, The Hague, Netherlands.

/Unesco Bulletin for Libraries, 30. köt. 2. sz. 1976. p. 68./

Az UNESCO és az IFLA előbbre lép az UBC (Universal Bibliographic Control = Egyetemes Bibliográfiai Számbavétel) területén

Az UNESCO 1977 szeptemberében munkaértekezletet tart Párizsban az UBC-val kapcsolatban. A konferencia célja a nemzeti bibliográfiai számbavétel fejlesztésével elérni az egyetemes számbavételt. Ennek érdekében

meg kell határozni a nemzeti bibliográfia körének, a leírások tartalmának és formájának minimális szabványait, figyelemmel a nemzetközi csere követelményeire; meg kell egyezni a nyomtatott nemzeti bibliográfiák elrendezésének, szerkezetének és megjelenési gyakoriságának kérdéseiben;

meg kell vizsgálni, hogy milyen erőforrások állnak rendelkezésre az érintett nemzetek támogatására a nemzeti bibliográfiai ellenőrzés megvalósításához.

Az UNESCO már megbízást adott egyes kérdések kidolgozására, így pl. az érvényben lévő kötelepéldány-szolgáltatási rendszerek tanulmányozására; a hivatalos és kormányközi szervek kiadványainak bibliográfiai leírására.

/Information Retrieval and Library Automation, 2. köt. 2. sz. 1975. júl. p. 1./

KÖNYVTÁRI MUNKA— KÖNYVTÁROS HIVATÁS

Könyvtári reform Ausztriában

1970-ban hozták létre Ausztriában a Tudományos és Kutatási Minisztériumot, szervezetében a tudományos könyvtárügyi osztállyal. A társadalmi fejlődés és a tudomány haladása megkövetelte az oktatásügy alapvető megváltoztatását, a fokozódó információs igény a könyvtárak céljainak és munkamódszereinek módosítását tette szükségessé. Az egyes könyvtárak az eddigi módszerekkel sem mennyiség, sem minőség tekintetében nem feleltek meg a feladatoknak. A hagyományos feladatok mellett részletesebb feltárára és új információhordozók (pl. audio-vizuális mediák) beszerzésére van szükség.

Az új reform kidolgozásához nemcsak könyvtári és tájékoztatói szakembereket vontak be, hanem az egyes munkacsoportokban üzemgazdászok, szociológusok statisztikusok is résztvettek. Az egyes részterületek helyzetéről jelentések, elemzések készültek és ezek alapján javaslatokat dolgoztak ki. 1971 áprilisában kezdtek hozzá kisebb csoportokban a munkához, a tanulmányokat, az eredményeket részletes jelentésben publikálták: *Die Reform des wissenschaftlichen Bibliothekswesens 1971–1975: Stand und bisherige Ergebnisse.* (A tudományos könyvtárügy reformja 1971–1975. Jelenlegi helyzet és az eddig elért eredmények) címmel. A cikk e jelentés alapján összefoglalja a legfontosabb programpon-
tokat.